

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

49e ZITTINGSPERIODE

GEWONE ZITTING 1998-1999

HANDELINGEN VAN DE OPENBARE COMMISSIEVERGADERINGEN

25/1/1999

C 720 Justitie

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

49e LÉGISLATURE

SESSION ORDINAIRE 1998-1999

ANNALES DES RÉUNIONS PUBLIQUES DE COMMISSION

25/1/1999

C 720 Justice

Sommaire

Lundi 25 janvier 1999

COMMISSION DE LA JUSTICE - C 720

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "les heures d'ouverture des greffes" (n° 1694)

orateurs : MM. **Vandeurzen, Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'application de la directive commune relative à la politique des poursuites en matière de drogues illicites" (n° 1704)

orateurs : MM. **Vandeurzen, Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "l'évasion de deux détenus de la prison de Bruges" (n° 1780)

orateurs : MM. **Landuyt, Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "les tensions entre la presse, la justice et la police suite à l'application de la loi 'Franchimont'" (n° 1824)

orateurs : MM. **Landuyt, Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Ignace Van Belle au ministre de la Justice sur "les tarifs des traductions" (n° 1765)

orateurs : MM. **Van Belle, Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "l'étude comparative du statut pécuniaire des magistrats de l'Union européenne" (n° 1784)

orateurs : MM. **Bourgeois, Van Parys**, ministre de la Justice

Interpellation de M. Thierry Detienne au ministre de la Justice sur "l'insuffisance du contrôle public opéré sur les activités de la SABAM" (n° 2199)

orateurs : MM. **Detienne, Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Frans Lozie au ministre de la Justice sur "la réaction belge sur les récentes révélations de fraudes commises avec de l'argent européen" (n° 1820)

orateurs : MM. **Lozie, Van Parys**, ministre de la Justice

Interpellation de M. Jacques Simonet au ministre de la Justice sur "l'Exécutif des Musulmans de Belgique" (n° 2206)

orateurs : MM. **Simonet, Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de Mme Anne Van Haesendonck au ministre de la Justice sur "l'attitude de la Justice face au phénomène de la scarification" (n° 1827)

orateurs : Mme **Van Haesendonck, M. Van Parys**, ministre de la Justice

Question orale de M. Lode Vanoost au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'organisation d'une conférence par Interpol à Myanmar (Birmanie)" (n° 1846)

orateurs : MM. **Vanoost, Van Parys**, ministre de la Justice

Inhoud

Maandag 25 januari 1999

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE - C 720

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de openingsuren van de griffies" (nr. 1694)

sprekers : de heren **Vandeurzen, Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de gemeenschappelijke richtlijn over het vervolgingsbeleid inzake bezit en detailhandel van illegale verdovende middelen" (nr. 1704)

sprekers : de heren **Vandeurzen, Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "de ontsnapping van twee gedetineerden uit de gevangenis van Brugge" (nr. 1780)

sprekers : de heren **Landuyt, Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "de spanningen tussen de pers en justitie en politie ten gevolge van de toepassing van de wet-Franchimont" (nr. 1824)

sprekers : de heren **Landuyt, Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Ignace Van Belle aan de minister van Justitie over "de tarieven voor vertalingen" (nr. 1765)

sprekers : de heren **Van Belle, Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de vergelijkende studie van het geldelijk statuut van de magistraten in de Europese Unie" (nr. 1784)

sprekers : de heren **Bourgeois, Van Parys**, minister van Justitie

Interpellatie van de heer Thierry Detienne tot de minister van Justitie over "het ontoereikende overheids-toezicht op de activiteiten van de SABAM" (nr. 2199)

sprekers : de heren **Detienne, Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Frans Lozie aan de minister van Justitie over "de Belgische reactie op de recente onthullingen over fraude met Europees geld" (nr. 1820)

sprekers : de heren **Lozie, Van Parys**, minister van Justitie

Interpellatie van de heer Jacques Simonet tot de minister van Justitie over "de Executieve van de Belgische Islamieten" (nr. 2206)

sprekers : de heren **Simonet, Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van mevrouw Anne Van Haesendonck aan de minister van Justitie over "de houding van de Justitie ten aanzien van een verschijnsel als scarificatie" (nr. 1827)

sprekers : mevrouw **Van Haesendonck**, de heer **Van Parys**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Lode Vanoost aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de organisatie van een conferentie door Interpol in Myanmar (Birma)" (nr. 1846)

sprekers : de heren **Vanoost, Van Parys**, minister van Justitie

COMMISSION DE LA JUSTICE
RÉUNION PUBLIQUE DU
LUNDI 25 JANVIER 1999

PRÉSIDENCE de
M. Landuyt

La séance est ouverte à 14.08 heures.

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE
OPENBARE VERGADERING VAN
MAANDAG 25 JANUARI 1999

VOORZITTER :
De heer Landuyt

De vergadering wordt geopend om 14.08 uur.

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de openingsuren van de griffies" (nr. 1694)

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "les heures d'ouverture des greffes" (n° 1694)

De **voorzitter** : De heer Jo Vandeurzen heeft het woord.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, dit is een technische vraag die ik, eerlijk gezegd, heb omgezet in een vraag om uitleg omdat ik over dat punt al heel wat schriftelijke en mondelinge vragen heb gesteld en omdat de administratie van het ministerie terzake geregeld oplossingen in het vooruitzicht heeft gesteld, die tot nu toe nog niet werden gerealiseerd.

Mijnheer de minister, het probleem is u wellicht goed bekend. De griffies van de afdelingen Beringen en Sint-Truiden van de politierechtbank van Hasselt en van de afdelingen Genk en Maaseik van de politierechtbank van Tongeren zijn slechts gedurende bepaalde uren open. Ik ben mij ervan bewust dat het niet de bedoeling is dergelijke specifieke situaties in deze commissie te bespreken, maar, zoals ik reeds heb gezegd, is dit het einde van een reeks initiatieven.

De personeelsbezetting in deze afdelingen is volledig en men zou de openingsuren zonder bijkomende kosten kunnen uitbreiden naar de namiddag. Dit is thans echter niet het

geval, met het gevolg dat men zich voor bepaalde belangrijke handelingen, zoals het aantekenen van beroep, slechts op de specifieke openingsuren tot de politierechtbank kan wenden. Daarover werd al wat literatuur gepleegd in de vaktijdschriften en af en toe leidt dit tot een pijnlijk incident, zoals het aantekenen van hoger beroep op de laatste dag, waarbij het griffiepersoneel met een zeer delicate situatie wordt geconfronteerd, met name de vraag of men in de namiddag nog beroep kan aantekenen, terwijl de griffie officieel niet toegankelijk is voor het publiek.

Uw voorganger heeft mij laten weten dat dit probleem eenvoudig te verhelpen is door een wijziging van het koninklijk besluit van 1979. Deze aanpassing zou, zo zegt men mij, geen aanleiding geven tot bijkomende kosten of een bijzondere inzet van personeelsleden.

Mijnheer de minister, hoe komt het dat een ogenschijnlijk eenvoudig probleem, dat voor de rechtsonderhorigen een praktische betekenis heeft, niet wordt opgelost ?

Is het mogelijk ons mee te delen of het koninklijk besluit al dan niet zal worden gewijzigd ? Zo ja, wanneer ?

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

De heer **Van Parys**, minister van Justitie : Mijnheer de voorzitter, collega's, de vaststelling van de dagen en uren waarop de griffies van de hoven en rechtbanken open zijn, is inderdaad geregeld bij koninklijk besluit van 19 september 1979. Dit koninklijk

besluit zal moeten worden gewijzigd naar aanleiding van het wetsontwerp betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons, waarmee we in de parlementaire commissies bezig zijn. De politierechtbanken van Hasselt en Tongeren werden reeds opgesplitst in respectievelijk de afdelingen in Beringen en Sint-Truiden en in Genk en Maaseik. Vermits het koninklijk besluit moet worden aangepast, stellen wij voor bij die gelegenheid na te gaan hoe wij de openingsuren kunnen regelen voor de afdelingen in kwestie en desgevallend ook voor andere situaties waar een gelijkaardig probleem zou kunnen rijzen.

De **voorzitter** : De heer Jo Vandeurzen heeft het woord.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben het er natuurlijk mee eens dat als men het koninklijk besluit moet wijzigen voor de problematiek van de vredegerichten, men tegelijkertijd deze merkwaardigheden uit het koninklijk besluit elimineert.

Ik hoop dat de wijziging van de openingsuren inderdaad in deze beweging wordt meegenomen, want het is zeer vervelend als men in de praktijk wordt geconfronteerd met speciale regelingen voor bepaalde griffies, vooral omdat de termijnen belangrijk zijn. Dit is qua transparantie en klantvriendelijkheid van onze Justitie niet de beste situatie en ik zal met aandacht de evolutie terzake volgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de gemeenschappelijke richtlijn over het vervolgingsbeleid inzake bezit en detailhandel van illegale verdovende middelen" (nr. 1704)

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'application de la directive commune relative à la politique des poursuites en matière de drogues illicites" (n° 1704)

De voorzitter : De heer Jo Vandeurzen heeft het woord.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze vraag om uitleg heeft betrekking op de rondzendbrief die in april 1998 door het college van procureurs-generaal en de minister werd overgemaakt aan de parketten. Deze rondzendbrief is nu bijna zes maanden van kracht en het zou dan ook interessant zijn om een eerste evaluatie te maken. Bovendien gaat het hier om de eerste richtlijn die na het toepassen van de nieuwe wet verscheen. Ook in dat opzicht is het interessant om na te gaan hoe het instrument waarin wij hebben voorzien in de wet op het college van procureurs-generaal op het terrein functioneert.

Mijnheer de minister, ik heb u enkele punctuele vragen gesteld.

Ten eerste, werd er reeds een evaluatie gemaakt van de wijze waarop de richtlijn wordt toegepast ?

Ten tweede, ik heb gehoord dat sommige parketten in uitvoering van deze richtlijn specifieke instructies uitvaardigen voor de politiediensten. Klopt dat ? Is de inhoud van deze instructies bekend bij het college van procureurs-generaal en de minister ? Bestaat er convergentie tussen de richtlijn van het college van procureurs-generaal en dat wat een aantal procureurs op hun beurt de politiediensten hebben opgedragen ?

Ten derde, ik heb vernomen dat er een probleem zou bestaan met het systeem van het vereenvoudigd proces-verbaal dat door de rondzendbrief werd ingevoerd. De wet-Franchimont die intussen in werking is getreden bepaalt immers dat iedereen een kopie van het proces-verbaal moet krijgen. Hebt u

vanop het terrein signalen ontvangen over toepassingsproblemen veroorzaakt door de wet-Franchimont ? Wij hebben bij verscheidene gelegenheden gesuggereerd dat het nuttig zou zijn om de wet-Franchimont te evalueren. Naar aanleiding van de evaluatie van de commissie-Dutroux hebben wij vernomen dat de minister spontaan het initiatief daartoe zou nemen. Mijnheer de minister, bestaat er daadwerkelijk een discordantie tussen de rondzendbrief en de wet ?

Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om te informeren naar de stand van zaken in het heroïne-experiment te Luik. Toen wij dat via de pers vernamen, hebben wij er in de plenaire vergadering een mondelinge vraag over gesteld. De ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie hebben toen zeer formeel bevestigd dat er geen sprake van was om het initiatief te veralgemenen of het uit de experimentele fase te laten treden. Graag had ik vernomen hoe de situatie in Luik is geëvolueerd, omdat ik niet in een situatie wil verzeilen waar we met voldongen feiten worden geconfronteerd. Het signaal van het parlement was zeer krachtig en de parketten dienen dit dan ook te honoreren op het terrein.

Tot slot, samenwerking tussen al degenen die aan een gecoördineerd drugsbeleid moeten meewerken was de grote vraag van het parlement ter afsluiting van de studie die wij in de werkgroep Drugs hebben gemaakt. De conclusies waren dat alle overheden moeten meewerken aan het ontradringsbeleid en dat dit een zeer goede samenwerking, evenals ambtelijke coördinatie, vereist tussen de diensten van de verschillende ministeries op zowel federaal als regionaal vlak. Mijnheer de minister, kunt u ons medelen hoever de uitvoering van deze aanbeveling is gevorderd op het niveau van de regering ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

De heer **Van Parys**, minister van Justitie : Mijnheer de voorzitter, collega's, om de evaluatie van de rondzendbrief inzake drugs tot een goed einde te brengen, moeten wij over een uniform meetinstrument beschikken.

De parketten stellen een aantal gegevens ter beschikking, die ons nu echter, na zes maanden, niet toelaten een concrete evaluatie te maken. Daarom werd aan de dienst voor Strafrechtelijk Beleid samen met de bijstandsmagistraat voor drugs, mevrouw Lejeune, advocaat-generaal

bij het hof van beroep van Luik, de opdracht gegeven een omzendbrief voor te bereiden die gestalte moet geven aan een uniform meetinstrument. Het gaat over registratie en statistieken, en de parketten moeten ons uniforme informatie verstrekken om tot een evaluatie te kunnen overgaan. Met het oog op deze evaluatie zullen wij de omzendbrief zo snel mogelijk verspreiden op basis van de inzichten van de bijstandsmagistraat die onder meer daarvoor is aangesteld.

Terecht werd gewezen op het aantal initiatieven dat werd genomen door de lokale parketten. In de circulaire van mei 1998 is inderdaad bepaald dat een aantal problemen verder moeten worden uitgewerkt door de lokale parketten, zoals bijvoorbeeld een systeem voor de neerlegging ter griffie van de inbeslaggenomen goederen waarvan de bezitter vrijwillig afstand doet en richtlijnen die aan de politiediensten moeten worden gegeven voor de opsporing van het onderzoek inzake misdrijven. In de drugscirculaire is ook gestipuleerd dat de lokale parketten het permanent overleg tussen de strafrechtsbedeling enerzijds en de drugshulpverlening anderzijds, verder moeten uitwerken.

Inmiddels stak men bij de parketten van het ressort van het hof van beroep van Gent de hoofden bij elkaar om een begeleidende omzendbrief voor te bereiden inzake een gemeenschappelijk drugsrichtlijn. Dat is onder meer het geval voor de parketten van Brugge en Kortrijk. Advocaat-generaal Lejeune kreeg de opdracht tot coördinatie over te gaan, teneinde te verzekeren dat ook die lokale omzendbrieven in concordantie staan met de algemene drugscirculaire.

In de algemene drugscirculaire werd bepaald dat de lokale parketten een aantal precieze problemen zouden aanpakken. Terzake is coördinatie echter belangrijk, vandaar dat aan de bijstandsmagistraat bovengenoemde opdracht werd gegeven.

- Voorzitter : de heer Van Belle

Wat het vereenvoudigde proces-verbaal betreft, rijzen geen problemen ingevolge de toepassing van de wet-Franchimont. Deze wet bepaalt dat een kopie van een proces-verbaal van het verhoor kan worden medegedeeld terwijl in de synthese processen-verbaal meestal geen verhoren zijn opgenomen. Deze aanleggenheid zal hoe dan ook worden opgevolgd vermits de wet-Franchimont na zes maanden zal worden geëvalueerd.

Het volgende probleem dat terecht werd aangehaald, is dat van de gecontroleerde distributie van heroïne. Het is onbetwistbaar dat de distributie van heroïne een inbreuk is op de drugswet van 1921. Sedert november 1997 zijn het parket-generaal en het parket van Luik ervan op de hoogte dat de stad Luik, in het kader van het veiligheidscontract, een pilootproject inzake gecontroleerde heroïneversprekking wenst. In juni 1997 zond de Luikse universiteit een ontwerpprotocol over aan het parket-generaal. Het parket besliste daaromtrent een standpunt in te nemen op basis van een grondig en goed uitgewerkt dossier, onder meer na advies van de Orde van geneesheren, de ethische commissie van de Luikse universiteit en provinciale geneeskundige commissie.

Het Luikse parket zal een advies opstellen voor het college van procureurs-generaal dat mij hierover zal inlichten. Op dit ogenblik worden de adviezen ingewonnen en het dossier samengesteld.

Een gecontroleerde distributie van heroïne blijft een inbreuk op de drugswet van 1921.

De laatste vraag van de heer Vandeurzen heeft betrekking op de ambtelijke coördinatie. Het departement heeft reeds verscheidene malen aangedrongen op deze coördinatie wat een van de belangrijke aanbevelingen van de werkgroep Drugs was. Op dit ogenblik bereidt een interkabinetten-werkgroep de coördinatie voor. Ik verheer u niet dat deze werkgroep te traag werkt. Het departement zal het voortouw blijven nemen opdat de ambtelijke coördinatie tot stand kan komen.

De voorzitter : De heer Jo Vandeurzen heeft het woord.

De heer Jo Vandeurzen (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor het duidelijk antwoord.

Het is, mijns inziens, bijzonder belangrijk dat de bijstandsmagistraat de rondzendbrieven van het parket zal coördineren. Dat de wet-Franchimont geen moeilijkheden zal veroorzaken, stelt mij gerust.

Mijnheer de minister, uw antwoord met betrekking tot het experiment in Luik laat reeds uitschijnen welke beslissing u zult moeten overwegen. Het verheugt mij dat men een pilootproject wil opstarten en de parketten worden verzocht een advies uit te brengen.

Niemand twijfelt er nog aan dat de samenwerking dé achillespees van het Belgisch drugsbeleid is. Samen met de minister betreur ik dat op dit vlak niet meer vooruitgang wordt geboekt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "de ontsnapping van twee gedetineerden uit de gevangenis van Brugge" (nr. 1780)

Question orale de M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "l'évasion de deux détenus de la prison de Bruges" (n° 1780)

De voorzitter : De heer Renaat Landuyt heeft het woord.

De heer Renaat Landuyt (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op zaterdag 2 januari 1999 ontsnapten twee gedetineerden uit de gevangenis van Brugge die tot op dat ogenblik als de meest veilige van het land werd beschouwd.

Als we de eerste krantenberichten mogen geloven, was het een amateuristische ontsnapping uit een model-gevangenis inzake veiligheid. Nadien werd duidelijk dat de ontsnapping professioneel was voorbereid. Uit de karige informatie die ik over deze problematiek heb kunnen inwinnen, weet ik dat de gedetineerden erin geslaagd zijn met verwarmingstoestellen en elektriciteit de sterke ramen te openen. Bovendien waren ze bijzonder goed op de hoogte van de zwakke punten van het elektronisch beveiligingssysteem. Hun ontsnapping langs het dak was weinig amateuristisch maar veeleer een staaltje van professionalisme.

Mijnheer de minister, ik heb mijn vragen in de loop der weken bijgewerkt. Sta mij toe ze u te stellen.

Was men ervan op de hoogte dat men zonder signalen op het dak kon rondlopen? Men bleek geweten te hebben dat ook de laatste afsluiting helemaal niet beveiligd was en men bleek gezien te hebben dat geen enkele camera op het dak was gericht.

Is het bericht dat werd verspreid correct dat trillingssensoren op vensters of daken voor een betere bewaking konden zorgen?

Het personeel zou - wat niet echt klassiek is voor een ontsnapping - hier geen enkele schuld treffen. Het concept van de moderne gevangenis van Brugge is zo opgevat dat ze zeer arbeidsintensief is. Omdat deze gevangenis zo arbeidsintensief is, rijzen nog prangerender dan voorzien problemen nopens het opvullen van het kader, zelfs in het licht van de 36-urige week die daar verworven is. De uitoefening van bewaking is overigens een job die niet mag worden onderschat, als men er rekening mee houdt welke individuen in deze gevangenis verblijven. De betrokkenen zijn niet op een ambachtelijke wijze met hun beddenlakens ontsnapt. Zij ontdekten op een zeer professionele wijze de zwakke punten van de meest beveiligde gevangenis van België.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

De heer Van Parys, minister van Justitie : Mijnheer de voorzitter, ik zal ook ingaan op de aanvullende vragen van de heer Landuyt. Ik heb het technisch rapport in mijn bezit, waarover ik u zal inlichten.

Over deze ontsnapping zijn drie onderzoeken aan de gang. De procureur des Konings te Brugge voert een strafrechtelijk onderzoek uit. Daarnaast werden de technische installaties onderzocht door de dienst voor de Veiligheidsinspectie van het directoraat-generaal van de strafinrichtingen. Deze dienst liet bovendien door de regionale directeur een administratief onderzoek uitvoeren.

Ik geef u de resultaten van de laatste twee onderzoeken. Het strafrechtelijk onderzoek is uiteraard nog aan de gang.

De ontvluchte personen hebben geen gebruik gemaakt van enige scheikundige samenstelling of van stroomdraden, zoals werd beweerd. Het venster in de cellen te Brugge bestaat uit veiligheidsglas aan de buitenkant en polycarbonaatglas aan de binnenkant. De gedetineerden zijn erin geslaagd het binnenste gedeelte te demonteren. Het technisch onderzoek wijst uit dat zij hierbij gebruik hebben gemaakt van hun tafelbestek, een deel van hun bed en de losgewrikte vensterbank. Nadien hebben ze met de beddenplank ingebeukt op het veiligheidsglas tot dit versplinterde. Veiligheidsglas is opgebouwd uit verschillende lagen, met daartussen een film van kunststof. De gedetineerden zijn erin geslaagd tegen het venster brand te stichten. Door de verhitte werd het mogelijk de vermelde film te doorboren met een tafelmes. Daarna werd het gat groter gemaakt door eraan te wrikken.

De gedetineerden hebben waarschijnlijk een groot deel van de nacht aan dit gat gewerkt. Zij konden uiteindelijk ontsnappen door een gat met de vorm van een halve maan, dat aan de basis slechts 38 cm breed was, met een maximum hoogte van 20 cm. Zij werden bij dit werk waarschijnlijk geregeld gestoord door de bewaking die zijn ronde deed. Alles wijst erop dat de vluchters door de mede-gedetineerden werden verwittigd, telkens er controle aankwam.

Daarna hebben zij zich over de daken een weg gezocht, van de achterzijde van de gevangenis waar hun cel ligt, naar de voorzijde. Zij hebben dit traject afgelegd over de daken van de gevangenis en zijn erin geslaagd de dode hoeken van het detectiesysteem ten volle te benutten. De elektronische beveiliging vertoonde een defect de dag vóór de ontsnapping, maar de firma die met het onderhoud is belast, was ter plaatse gekomen en had de installatie in orde gebracht. Dat is de reden waarom de geruchten over medeplichtigheid zoals die op een bepaald ogenblik werden verspreid, niet overeenstemmen met de vaststellingen uit het technische rapport. De lakens waarmee zij zich naar de begane grond hebben laten zakken, waren het beddengoed van de vierpersoonscel waarin zij waren ondergebracht. Vervolgens zijn zij de gracht overgezwommen en zijn zij er waarschijnlijk in geslaagd onder de laatste radardetectie door te kruipen, waarna zij over het buitenhek zijn geklommen. Dat buitenhek vormt een afbakening van het terrein en heeft dus geen specifieke elektronische voorziening of beveiliging.

Ik kom nu tot de genomen maatregelen. Met de technische diensten wordt uiteraard bekeken hoe de dode hoeken in het radarsysteem op het dak kunnen worden weggewerkt. Tevens worden verbeteringen aan het verlichtingssysteem onderzocht om duidelijker camerabeelden te verzekeren. Daarnaast wordt de mogelijkheid onderzocht - u hebt er reeds naar verwezen - om op de celvensters trildetectoren te plaatsen. Daarbij rijzen wel een aantal problemen. Dit is immers een zeer dure aangelegenheid die ook moeilijk kan worden gerealiseerd zonder dat de gedetineerden kunnen zorgen voor een stortvloed aan valse alarmen of het alarm eenvoudig wordt gesaboteerd. Het is dus niet zo eenvoudig. Technisch lijkt dit een mogelijkheid, maar ze moet alleszins grondig worden onderzocht.

Vervolgens is er het personeel. De vermelde maatregelen in acht genomen, is er geen nood aan bijkomend personeel. U kent wel het algemene

probleem van het personeel en de kaderruitbreiding die wordt doorgevoerd. Dit heeft te maken met de verminderde arbeidsduur, waardoor een aantal mensen werden in dienst genomen. Voor de vervanging van de personeelsleden ingevolge de verminderde arbeidsduur is er thans een probleem bij de Nederlandstaligen, omdat de wervingsreserve is uitgeput. Tot de laureaten van de nieuwe examens bekend zijn, zullen de akkoorden worden nagekomen via de aanwerving van contractuele personeelsleden. Tot daar mijn antwoord op de verschillende vragen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Renaat Landuyt aan de minister van Justitie over "de spanningen tussen de pers en justitie en politie ten gevolge van de toepassing van de wet-Franchimont" (nr. 1824)

Question orale de M. Renaat Landuyt au ministre de la Justice sur "les tensions entre la presse, la justice et la police suite à l'application de la loi 'Franchimont'" (n° 1824)

De voorzitter : De heer Renaat Landuyt heeft het woord.

De heer **Renaat Landuyt** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb de geboorte van de "kleine" wet-Franchimont kunnen meemaken en moet nu tot mijn verwondering vaststellen dat er in de praktijk discussie ontstaat tussen pers en gerecht over de informatie gedurende strafonderzoeken en in verband met informatie over verkeersongevallen. Ik dacht dat de wetgever een stap vooruit had gezet en geen stap achteruit in de relatie tussen informatie in strafrechtelijk onderzoek en het belang van de geheimhouding van het strafrechtelijk onderzoek. De bepaling dat de procureur des Konings of de onderzoeksrechter waakt over informatie of daarvoor verantwoordelijk is, leek mij voor de buitenwereld een soort bezegeling van een bestaande toestand.

In onze maatschappij wordt steeds meer belang gehecht aan openheid en dit ook op strafrechtelijk vlak. Ik was van mening dat wij dit enkel hadden "geofficialiseerd". Deze maatregel blijkt in de praktijk echter op een andere manier te worden geïnterpreteerd. Politiemensen weigeren informatie te verstrekken aan de pers omdat zij onder druk staan van het parket. Heel wat

procureurs zijn immers van mening dat enkel de parketwoordvoerder informatie mag verstrekken. Bovendien wordt de bepaling "informatie verstrekken" heel ruim geïnterpreteerd. De pers klaagt dan ook over het feit dat politiemensen geen enkele informatie meer durven te geven.

De pers laat zich momenteel opnieuw verleiden tot het inwinnen van informatie via informatiebronnen die men niet wenst vrij te geven. Op die manier ontstaat een sfeer van illegaliteit alhoewel wij in de Kamer nochtans het tegenovergestelde hebben willen bewerkstelligen. De procureurs-generaal gaan ervan uit dat in elke afzonderlijke zaak moet worden bekeken welke informatie mag worden vrijgegeven. De procureurs-generaal zijn niet zinnens binnenkort richtlijnen op te stellen. Bovendien zijn zij van oordeel dat de minister van Justitie terzake geen bevoegdheid heeft. U zult mijn ergernis dan ook begrijpen.

Mijnheer de minister, ik heb een zestal specifieke vragen.

Ten eerste, bent u het eens met de uiterst strikte houding van de parketwoordvoerders inzake de voorwaarden voor het verstrekken van informatie aan de pers ?

Ten tweede, welke maatregelen zult u nemen om een delegatie te geven aan de politiediensten om persmededelingen te geven in een aantal gevallen zoals trouwens uitdrukkelijk de bedoeling was van de wetgever ? Ik verwijs terzake naar de memorie van toelichting bij de wet-Franchimont op bladzijde 31.

Ten derde, meent u dat voor elke individuele informatie de instemming moet gevraagd worden aan de procureur of de onderzoeksrechter ? Of bent u van mening dat een meer soepele werkwijze mogelijk moet zijn ?

Ten vierde, welke uiterste datum wordt vooropgesteld voor het afsluiten van het protocol tussen de magistratuur, de politiediensten en de pers, gelet op de hoogdringendheid van de materie ?

Ik heb het in mijn betoog nog niet gehad over het feit dat u blijkbaar reeds een initiatief hebt genomen door gezamenlijke gesprekken te organiseren. Uit de informatie die daar op af dan niet illegale wijze wordt gelekt, blijkt dat de deelnemers het gevoel hebben dat ze aan bezigheidstherapie doen. Om die reden richt ik deze "smeekbode" tot u om uw bevoegdheden op te nemen zoals bepaald in artikel 143bis van het gerechtelijke wetboek.

Ten vijfde, zal het protocol door u worden omgezet in een dwingende richtlijn teneinde dit protocol de nodige

juridische basis te verlenen ? Zult u - bij ontstentenis van een dergelijk protocol - zelf een dwingende richtlijn uitvaardigen ? Zo ja, wanneer ?

Ten zesde, gaat u akkoord met de stelling dat u niet bevoegd zou zijn om een dwingende richtlijn op te stellen ? Deze laatste vraag is uiteraard een doodoener. Als u op deze vraag ja antwoordt, hoeft u wat mij betreft niet te antwoorden op de vierde en vijfde vraag.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

De heer Van Parys, minister van Justitie : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal uiteraard op alle en niet alleen op de door de ene of de andere geselecteerde vragen antwoorden.

Voorafgaandelijk moet ik toegeven dat er inderdaad een probleem is gerezen. Maar wij plaatsen het best niet in een polemische sfeer, aangezien wij reeds op zoek zijn naar een oplossing.

Wat is de oorzaak ? Enerzijds wordt de procureur des Konings respectievelijk de onderzoeksrechter ingevolge de wet-Franchimont bevoegd om mededelingen te doen aan de pers. Anderzijds werd in de Memorie van Toelichting bij de wet-Franchimont de mogelijkheid ingeschreven voor het openbaar ministerie om die bevoegdheid aan de politiediensten te delegeren. Dit werd trouwens tijdens de bespreking van het wetsontwerp in de commissie voor de Justitie van de Kamer door toenmalig minister Stefaan De Clerck bevestigd.

Er wordt op die bepaling verschillend gereageerd. Zelf heb ik vastgesteld dat de berichtgeving in de media wordt bemoeilijkt. Zelfs het verstrekken van informatie in verband met ongevallen schept problemen. De procureur des Konings van Brussel heeft alvast in een richtlijn de politiediensten uitdrukkelijk de toestemming gegeven om zelf een aantal berichten door te spelen aan de media. Met andere woorden, hij heeft concreet gestalte gegeven aan de voornoemde delegatiemogelijkheid vanwege het parket aan de politiediensten door terzake een concrete afspraak te maken met vijf Brusselse gemeentepolitiekorpsen. Maar deze wordt niet op een uniforme wijze toegepast noch overlegd.

Naar aanleiding van een aantal incidenten heb ik het initiatief genomen op 18 november vorig jaar een overleg te organiseren met de hoofdredacteuren van de geschreven en de audiovisuele pers en vertegenwoordigers van het Algemeen Verbond van Beroepsjournalisten van België, het AVBB. Dit heeft

geresulteerd in de oprichting van een werkgroep die voor het eerst op 11 december vorig jaar vergaderde en volgende week vrijdag 28 januari opnieuw samenkomt. Hij is samengesteld uit afgevaardigden van het college van procureurs-generaal, van de politiediensten en van de dienst voor Strafrechtelijk Beleid, uit de hoofdredacteuren van de geschreven en de audiovisuele pers en uit vertegenwoordigers van het AVBB en van de administratie van het ministerie van Justitie. Zijn opdracht bestaat erin een oplossing te vinden voor de problemen inzake de relatie justitie en media, zeker voor de moeilijkheden als gevolg van de wet-Franchimont.

Ik heb de dienst voor het Strafrechtelijk Beleid de opdracht gegeven een snuveltekst van richtlijn op te stellen met het oog op een betere invulling van de bepalingen van de wet-Franchimont. Daardoor kan het parket de bevoegdheid om mededelingen aan de pers te doen, aan de politiediensten delegeren, punt dat reeds tijdens de vorige vergadering van de werkgroep is besproken. Er zal een nieuw voorstel van richtlijn worden voorgesteld op het volgende overleg.

De voorzitter van het college van procureurs-generaal heeft tegen dit ontwerp van richtlijn reeds enig voorbehoud aangetekend en daarvoor juridische argumenten aangebracht. Wij kunnen er echter uit geraken. In ieder geval lijkt mij dat er krachtens de Memorie van Toelichting bij het wet-Franchimont een delegatie van de mededelingsbevoegdheid van het parket aan de politiediensten mogelijk is. Ik blijf er wel van overtuigd dat wij het gerezen dispuut best samen oplossen, zodat ook iedereen zich in de tekst terugvindt, zonder dat men zijn principes moet opgeven. De uiteindelijke verantwoordelijkheid ligt bij de minister van Justitie en ik ga ervan uit dat de mededelingsbevoegdheid moet kunnen worden gedelegeerd en er een oplossing moet worden gevonden.

Ik ben voorstander van een oplossing in overleg en niet van een polemiek tussen de verschillende actoren. De werkgroep is momenteel volop aan het werk. We komen vrijdag trouwens weer samen. We proberen tot een consensus te komen om dit probleem op te lossen.

De voorzitter : De heer Renaat Landuyt heeft het woord.

De heer Renaat Landuyt (SP) : De gesprekken kunnen inderdaad nog een tijdje duren, maar op een bepaald moment zal er toch moeten worden ingegrepen.

Minister Van Parys : Deze gesprekken hoeven niet lang te duren, maar het is wel zinvol om er tijd in te investeren en te zoeken naar een consensus tussen media en justitie. Dit is trouwens een gelegenheid om met elkaar van gedachten te kunnen wisselen. Dit hoeft daarom niet zo lang te duren. Vrijdag komen we opnieuw samen. We zullen zien welke resultaten we dan kunnen boeken.

De heer Renaat Landuyt (SP) : Het antwoord op de vraag of de minister zich bevoegd acht om een richtlijn te geven, is dus positief.

Minister Van Parys : Ik acht me bevoegd om een oplossing te zoeken voor een probleem in de zin van de Memorie van Toelichting bij de wet-Franchimont.

De heer Renaat Landuyt (SP) : Het antwoord is dus positief ?

Minister Van Parys : Ik kan dat moeilijk bevestigen, want dan kon ik geen antwoord geven op de voorafgaande vraag.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- Voorzitter : de heer Landuyt

Mondelinge vraag van de heer Ignace Van Belle aan de minister van Justitie over "de tarieven voor vertalingen" (nr. 1765)

Question orale de M. Ignace Van Belle au ministre de la Justice sur "les tarifs des traductions" (n° 1765)

De voorzitter : De heer Ignace Van Belle heeft het woord.

De heer Ignace Van Belle (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, via de pers vernamen we enkele weken geleden dat een Mechels rechter geen vertaalbureau kan vinden dat tegen de door het ministerie van Justitie vastgestelde tarieven een Finse tekst in het Nederlands wil of kan vertalen. Hierdoor zou een witwasdossier van 7,8 miljoen dollar op de lange baan worden geschoven.

Tolken en vertaalbureaus worden door Justitie vergoed volgens een tarief dat jaarlijks wordt aangepast. Die vergoedingen en tarieven zijn zeer uiteenlopend naargelang de taal. Ik geef enkele voorbeelden. Oosterse talen zijn goed voor 882 frank per pagina, Arabische voor 722 frank, Scandinavische voor

418 frank. Het Mechelse parket kan geen enkel vertaalbureau vinden dat tegen het door u vastgestelde tarief de Finse tekst wil vertalen in het Nederlands. Dit toch belangrijke dossier werd daarom al gedurende maanden uitgesteld, tenzij men ondertussen toch al voor een vertaling heeft kunnen zorgen.

Mijnheer de minister, graag vernam ik of u stappen hebt ondernomen om ervoor te zorgen dat de tekst toch kan worden vertaald in het Nederlands. Kan ik enige toelichting krijgen bij de criteria die worden toegepast om de tarieven te bepalen? Het Fins is een moeilijke en weinig verspreide taal. Het lijkt ons dan ook niet logisch dat hiervoor lagere tarieven gelden dan voor het Arabisch, dat een wereldtaal is. Zijn er plannen om deze tarieven aan te passen? Zullen in de toekomst eventueel andere criteria worden toegepast?

De voorzitter: De minister heeft het woord.

De heer Van Parys, minister van Justitie: Voor de vertaling van de in België weinig gekende talen kan aan de vertalers machtiging worden verleend om van het normale tarief af te wijken en dit tarief te overschrijden. Sinds juli 1995 heeft het college van procureurs-generaal een uniforme regeling uitgevaardigd voor de talen die in België weinig gekend zijn.

Er werden vier verschillende categorieën uitgewerkt en de Finse taal werd in de eerste categorie ondergebracht. Daardoor, en ingevolge deze uniforme regeling, werd het afwijkend tarief voor deze taal verhoogd van 357 frank naar 421 frank.

Tot nu toe hebben we daarmee nooit enig probleem gehad behalve in de casus die u hebt aangebracht. De rechtbank van Mechelen heeft zich voor het specifieke dossier, waarover u het hebt, in verbinding gesteld met de procureur-generaal van Antwerpen om een oplossing te vinden. Daarom werd de zaak naar 9 april 1999 uitgesteld.

Die oplossing zal ook gevonden worden. Deze zaak wordt dus helemaal niet op de lange baan geschoven. Ze werd alleen uitgesteld om een oplossing voor het gerezen probleem te zoeken.

Ik ben het met u eens dat de indeling in categorieën moet worden nagegaan. Klaarblijkelijk bevindt de Finse taal zich ten onrechte in de eerste categorie. Er zou dus in een hogere vergoeding moeten worden voorzien.

Ik ben bereid dat te evalueren en na te gaan hoe wij daaraan in het algemeen kunnen tegemoetkomen. In het concrete

dossier rijst er echter zeker geen probleem en er zal in elk geval een oplossing worden gevonden.

De voorzitter: De heer Ignace Van Belle heeft het woord.

De heer Ignace Van Belle (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik wens echter nog een bedenking te formuleren.

Mijnheer de minister, moeten er geen sancties worden getroffen wanneer iemand zich tot gerechtsexpert laat benoemen en daarna zomaar zijn medewerking weigert?

Volgens de informatie die u mij verstrekt, heeft de rechter de zaak tot 9 april 1999 uitgesteld. Ik aanvaard dat dit misschien een uniek geval is en dat er een armoedig tarief is vastgesteld. Toch vraag ik mij af of die gerechtsexpert, die toch benoemd is en vooraf kennis had van die tarieven, niet moet worden gestraft.

Minister Van Parys: Mijnheer Van Belle, ik neem aan dat u graag spreekt in termen van bestraffen. Ik geef er de voorkeur aan een oplossing te zoeken. De rechtbank heeft gezegd dat er een probleem is en dat dit tarief eigenlijk niet is aangepast. De zaak wordt uitgesteld om, na contact met het parket-generaal, een oplossing te vinden. De oplossing zal er wellicht in bestaan dat toestemming voor een meer behoorlijk tarief wordt verleend. Dit is mogelijk volgens de vigerende wetgeving. Op die manier is het probleem opgelost. U kunt natuurlijk van een andere filosofie uitgaan en zoeken in de richting van sancties. Ik zoek eerder in de richting van een oplossing, maar dat is misschien een verschil in karakter.

De heer Ignace Van Belle (VLD): Het is een kwestie van een hoger tarief toe te passen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de vergelijkende studie van het geldelijk statuut van de magistraten in de Europese Unie" (nr. 1784)

Question orale de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "l'étude comparative du statut pécuniaire des magistrats de l'Union européenne" (n° 1784)

De voorzitter: De heer Geert Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois (VU): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb mijn vraag ingediend nadat de voorzitter van deze commissie ons de studie of het rapport van de zogenaamde commissie-Verheyden van het Hof van Cassatie had overgezonden.

Deze commissie werd opgericht op initiatief van de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie en van de procureur-generaal bij het Hof van het Cassatie.

Het rapport is een interessant document onder andere omdat het betrekking heeft op de vergelijking van het aantal magistraten in België, Nederland, Luxemburg, Frankrijk en Duitsland. De cijfers zijn volgens mij merkwaardig en vergen toch een nadere studie. In België, met 10 miljoen inwoners, zijn er ongeveer 2 000 magistraten. In Duitsland zijn er meer dan 25 000 magistraten voor 80 miljoen inwoners. Frankrijk telt 6 314 magistraten voor 57 miljoen inwoners. In Luxemburg zijn er 144 magistraten voor 395 000 inwoners en in Nederland ten slotte zijn er 1 600 voor ongeveer 15 miljoen inwoners, dit alles telkens voor zetel en parket.

Mijnheer de minister, deze cijfers vormen niet het voorwerp van mijn vraag. Ze kunnen echter ook verband houden met het statuut en de aantrekkingskracht van de magistratuur.

Wat mij bekommert, is de vergelijkende studie over de verloning van de magistratuur. Die werkgroep heeft, rekening houdend met de levensduur, geprobeerd een vergelijking te maken tussen de wedden van de magistraten in die vijf landen. België kreeg factor 100 en in het kader daarvan werd aan de andere landen een cijfer toegekend.

Wat opvalt, is het sterke verschil met een aantal landen. Alleen Frankrijk scoort op een aantal punten lager dan België. Er wordt echter onmiddellijk aan toegevoegd dat de fiscaliteit daar ook lager is.

In Nederland bijvoorbeeld verdient een vrederechter heel wat meer dan in België. Hij komt er tot een factor 153, tegenover factor 100 in België. Andere rechters verdienen tot een derde meer. Ik ken ten dele de reactie van het ministerie van Justitie omdat, een artikel dat daarover werd gepubliceerd in een krant, de inspecteur van Financiën heeft gerepliceerd dat onze magistraten hun Europese collega's niet moeten benijden; de studie zou enkel

rekening houden met de basisweddes en niet met de anciënniteit. Het verschil met Nederland zou slechts 15% bedragen.

Geregeld hoor ik over dit onderwerp commentaren. Men stelt dat België het land is in Europa dat zijn rechters het slechtste betaalt, op Griekenland na. Blijkbaar bestaat er binnen het ministerie van Justitie een andere studie terzake. Mijnheer de minister, allereerst had ik graag deze cijfers en uw commentaar hieromtrent gekend. Onderschrijft u die conclusies? Ten tweede, in het kader van het Octopusoverleg werd beslist ten dele de vlakke loopbaan in te voeren en tot een soort van harmonisatie van de wedden te komen, waardoor bepaalde wedden worden opgetrokken. Meent u, afgezien hiervan en in het licht van uw antwoord op de eerste vraag, dat er iets moet worden gedaan om het weddeverschil in Europa op te vangen? Of relativeert u dat probleem, zoals blijkt uit de commentaar van de inspecteur van Financiën?

De voorzitter: De minister heeft het woord om te relateren.

De heer **Van Parys**, minister van Justitie: Mijnheer de voorzitter, ik wil toch nog enige vrijheid nemen om zelf een antwoord te formuleren, hoewel u mij weinig marge geeft. Collega Bourgeois geeft daarenboven zelf het antwoord. Eigenlijk kunnen we het incident dus als gesloten beschouwen!

Collega Bourgeois, ik ga evenwel graag in op uw uitnodiging om de problematiek van het statuut en de wedde van de magistraten toe te lichten. De vergelijkende studie over de wedden van de magistraten werd uitgevoerd door raadshere Verheyden in juni 1996. Zij werd door een delegatie van de Nationale Commissie voor de magistratuur aan Stefaan De Clerck overhandigd. U weet dat de studie Luxemburg, Nederland, Duitsland en Frankrijk omvat. Zij werd aan de inspecteur voor Financiën overgemaakt, die terzake een kritische analyse heeft geformuleerd. Hij kwam tot de conclusie dat allereerst geen rekening werd gehouden met de anciënniteitstoelagen. Dat geeft een belangrijk verschil. Ook van bij het begin van de loopbaan genieten magistraten immers van de anciënniteit die ze bij de balie hebben verworven. In die zin zijn de cijfers enigszins vertekend. Op basis van de analyse van de inspecteur van Financiën is er een tweede rapport gekomen dat Stefaan De Clerck heeft ontvangen op 14 mei 1997.

Het is ongetwijfeld correct dat de Belgische magistraten minder verdienen dan hun collega's in onze

buurlanden, vooral in Duitsland. Men moet evenwel rekening houden met het feit dat in dit land heel veel magistraten zijn. In verhouding tot het aantal inwoners is het aantal magistraten in ons land beduidend hoger dan in sommige van de ons omringende landen. Bovendien moet men dit probleem bekijken in het licht van de verloning van het geheel van de personen wiens wedde ten laste is van de staatskas. Hoe dan ook ben ik het eens met de stelling dat magistraten in Nederland en Duitsland merkkelijk meer verdienen dan in België, zeker wat het niveau van eerste aanleg betreft.

In het meerjarenplan voor de Justitie van oktober 1997 werd reeds voorzien in een weddeaanpassing voor de magistratuur. Daarvoor werd trouwens een bedrag van 100 miljoen frank ingeschreven in de begroting. Bovendien heb ik een voorontwerp van wet uitgewerkt, dat gestalte geeft aan een eerste fase van de vlakke loopbaan. Vermits u erom vraagt, bevestig ik dat wij dit voorontwerp maandag hebben voorgelegd aan Octopuspartners.

Het basisbeginsel van dit voorontwerp is zoveel mogelijk de vlakke loopbaan in te voeren, met dien verstande dat wij ervan overtuigd blijven dat er een minimale loonspanning moet blijven bestaan tussen de rechtbank van eerste aanleg en het hof van beroep, omdat wij toch een stimulans moeten geven aan magistraten die willen postuleren voor het hof van beroep. Die loonspanning moet echter minimaal zijn.

Gelet op de budgettaire ruimte, wordt de vlakke loopbaan in mijn voorontwerp gerealiseerd en geharmoniseerd op het einde van de pecuniaire loopbaan. In een volgende fase zal men kunnen komen tot de creatie van de vlakke loopbaan van bij het begin van de carrière en rekening houdend met de verschillende graden van anciënniteit.

Ik hoop dat dit voorontwerp nog tijdens deze legislatuur kan worden afgewerkt, omdat het naar mijn mening een onontbeerlijke stap is tot de uitvoering van het Octopusakkoord, waarin de vlakke loopbaan uitdrukkelijk wordt naar voren geschoven. Het is absoluut noodzakelijk dat de magistraten over een statuut beschikken dat hen toelaat in behoorlijke omstandigheden hun verantwoordelijkheden op te nemen. Bovendien moet de aantrekkingskracht van het ambt van magistraat voldoende groot zijn. Het statuut is daarvan één element, maar de aantrekkingskracht van de magistratuur heeft ook te maken met de hele structuur. Ik denk bijvoorbeeld aan wat in het Octopusakkoord werd uitgewerkt in verband met

de reorganisatie van de parketten, onder meer met de verticalisatie. De nieuwe structuur is een belangrijk element met betrekking tot de aantrekkingskracht van de magistratuur voor jonge, bekwame juristen, maar het is mijn absolute overtuiging dat dit voorontwerp van wet, dat tot de vlakke loopbaan moet leiden, daarvan ook een belangrijk element is.

De voorzitter: De heer Geert Bourgeois heeft het woord.

De heer **Geert Bourgeois** (VU): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben verrast door het feit dat de studie al van juni 1996 dateert en dat er door het kabinet, of door de Inspectie van Financiën, een studie is gemaakt in 1997.

Minister **Van Parys**: Sta mij toe dit even te verduidelijken. In juni 1996 kwam het eerste rapport-Verheyden tot stand. De Inspectie van Financiën heeft daarvan een analyse gemaakt en daarna is er een tweede rapport-Verheyden gekomen van 14 mei 1997.

De heer **Geert Bourgeois** (VU): Dit rapport is met een brief van 17 december bezorgd aan de voorzitter van deze commissie, wellicht om er toch voor te zorgen dat ook de commissieleden er kennis van hadden.

Ik onderschrijf uiteraard de bedoelingen om de vlakke loopbaan uit te werken. Zoals u weet, werk ik daaraan enthousiast mee. Wat mij interesseert, is dat wij van het ministerie van Justitie eens de cijfers zouden krijgen van het verslag van de Inspectie van Financiën en de vergelijking van de wedden na het in werking treden van het meerjarenplan en de vlakke loopbaan, om te weten of die grote verschillen dan nog steeds bestaan dan wel of er op een meer aanvaardbare wijze naar elkaar wordt toegegroeid in Europees verband.

Er zijn inderdaad verschillende taken en een verschillende omkadering, maar ik meen dat wij op het gestelde probleem een antwoord moeten geven. Een jong substituuat zonder anciënniteit start aan de helft van de wedde van een jong advocaat die wordt weggekocht door Brusselse kantoren. Er bestaat inderdaad een probleem van aantrekkingskracht, waarover wij trouwens geregeld praten, ook in deze commissie.

De voorzitter: Mijnheer de minister, kunnen wij een afspraak maken inzake het inspectieverslag? Ik ken het document en het zou interessant zijn als het kan worden vrijgegeven.

Minister **Van Parys** : Mijnheer de voorzitter, ik vind het uiteraard geen probleem om u het document te bezorgen.

Mijnheer Bourgeois, het voorontwerp dat wij u hebben voorgelegd, verbetert de situatie van de substituten en de rechters in die mate dat wij kunnen spreken van een voldoende grote aantrekkingskracht voor jonge juristen. Dit geldt uiteraard op voorwaarde dat wij ook de andere elementen realiseren, met name de hele reorganisatie van het gerecht en specifiek van het openbaar ministerie. Als u de cijfers uit het voorontwerp kent, weet u dat het statuut van de rechters en de substituten aanzienlijk wordt aangepast. Dit is trouwens precies de fase van het creëren van de vlakke loopbaan.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Interpellation de M. Thierry Detienne au ministre de la Justice sur "l'insuffisance du contrôle public opéré sur les activités de la SABAM" (n° 2199)

Interpellatie van de heer Thierry Detienne tot de minister van Justitie over "het ontoereikende overheids-toezicht op de activiteiten van de SABAM" (nr. 2199)

Le **président** : La parole est à M. Thierry Detienne.

M. **Thierry Detienne** (ECOLOGALEV) : Monsieur le président, monsieur le ministre, le magazine "Budget et Droits" de décembre 1998 comprend un dossier consacré à la Sabam, qui décrit par le détail les obligations qui incombent aux personnes qui diffusent une oeuvre artistique en public. Dans notre pays, la SABAM jouit d'un monopole de fait pour la perception des droits d'auteur. Pour pouvoir diffuser une oeuvre en public, il faut préalablement solliciter une autorisation qui est octroyée contre paiement d'un montant sous la forme de droits d'auteur. Comme il est impossible à un auteur ou à un interprète d'assumer seul le contrôle de l'usage de ses oeuvres, des sociétés d'auteurs ont été constituées pour accorder l'autorisation en leur nom et percevoir les droits.

Dans notre pays, la plus importante de ces sociétés est la SABAM (société belge des auteurs, compositeurs et interprètes), qui se charge de percevoir les droits résultant de l'utilisation d'une oeuvre en Belgique. Quelque 20 000

auteurs musicaux belges en sont membres. En 1997, la SABAM a encaissé 3,5 milliards de francs belges, sur base de quoi 2,75 milliards ont été redistribués aux auteurs. L'article publié par la revue "Budget et Droits" de décembre 1998 informe clairement ses lecteurs sur les obligations de toute personne qui recourt à l'exécution publique d'une oeuvre, mais il pointe aussi différentes incohérences.

Depuis plusieurs années, des observateurs mettent en évidence diverses pratiques qui nécessitent un arbitrage du pouvoir politique, lequel se fait, semble-t-il, attendre depuis longtemps.

Monsieur le ministre, il y a un manque manifeste de clarté dans la tarification. Cela est dû tant à la multiplicité des modes de calcul qu'à la possibilité de négocier ceux-ci au cas par cas. Une telle situation entretient un sentiment de traitement arbitraire et a pour conséquence que les organisateurs de manifestations ne peuvent généralement pas évaluer anticipativement le montant qui leur sera réclamé, surtout quand il s'agit de spectacles. On précisera à cet égard que l'obligation de déclaration et de paiement des droits touche aussi les artistes eux-mêmes lorsqu'ils organisent une exécution publique de leurs propres oeuvres. C'est évidemment la conséquence de ce système, prévu pour toucher toutes les situations.

L'absence de clarté est manifeste. Selon des échos que j'ai pu recueillir personnellement, la négociation du tarif peut faire chuter le montant des droits de façon spectaculaire. Cela revient à dire que les personnes qui n'ont pas le réflexe de "marchander" sont implicitement pénalisées. Voilà pour la tarification.

Mais des questions importantes se posent aussi quant à la délimitation de la notion d'exécution publique d'une oeuvre. Ainsi, les auteurs de l'article - que je me permets de citer - notent qu'"une conception trop extensive conduit à une dérive intolérable, comme le fait de réclamer des droits d'auteur à un commerçant qui écoute simplement la radio dans son magasin ou à une entreprise qui fait patienter ses interlocuteurs téléphoniques par une petite musique. A ce train-là, n'importe quel consommateur écoutant la musique la fenêtre ouverte pourrait se voir réclamer des droits d'auteur ! Nous demandons donc que la législation soit adaptée sur ce point. On pourrait, par exemple, considérer que l'exécution reste privée (et non soumise aux droits d'auteur) si elle est gratuite et accessoire par rapport à l'activité principale qui se tient sur place.

Echapperaient ainsi aux droits d'auteur la musique d'ambiance diffusée dans une salle d'attente, un magasin, le métro, la musique d'attente téléphonique, etc.

Notons qu'aux Etats-Unis, une loi votée en octobre dernier dispense du paiement des droits d'auteur les établissements horeca de moins de 400 m² et les magasins de moins de 200 m² qui diffusent la radio ou la télévision."

Le magazine "Budget & Droits" lance donc une interpellation. Je souhaiterais savoir comment le ministre réagit par rapport à cette remarque. Quelles sont les initiatives prises pour éviter d'éventuelles dérives ?

Ne conviendrait-il pas, monsieur le ministre, de simplifier le tarif et de diffuser celui-ci, sachant qu'il concerne également les représentations données par les créateurs lorsqu'ils présentent leur propre production ?

Enfin, des observateurs mettent en évidence la totale absence de contrôle public de cette société privée qui, je le rappelle, jouit d'une sorte de monopole de fait. Une loi de 1994 a prévu l'instauration d'un représentant du ministre de la Justice, mais il semblerait que cette disposition n'aurait pas été suivie d'effet à ce jour. Confirmez-vous cette situation, monsieur le ministre ? Compte tenu du contexte que je viens de rappeler, un tel manquement n'en serait que plus grave et regrettable. Quel serait effectivement le pouvoir de ce représentant ? Permettrait-il, par exemple, d'apporter une clarification sur les points que j'ai soulevés aujourd'hui ?

Le **président** : La parole est au ministre.

M. **Van Parys**, ministre de la Justice : Monsieur le président, en ce qui concerne la diffusion des tarifs de la SABAM, je vous signale qu'en vertu de l'article 75 de la loi du 30 juin 1994, les sociétés de gestion des droits sont tenues de porter à la connaissance du ministre de la Justice, deux mois au moins avant l'examen par l'assemblée générale, tout projet de modification de leurs tarifs.

Toutefois, il convient de constater que la loi précitée n'impose pas expressément aux sociétés de gestion des droits l'obligation d'indiquer leurs tarifs, de manière à ce que l'organisateur d'une manifestation puisse évaluer anticipativement le montant qui lui sera réclamé. Je suis tout disposé à étudier d'éventuelles propositions dans ce sens, mais ce n'est pas prévu dans la loi.

Comme vous l'avez souligné, la notion d'exécution publique d'une oeuvre recouvre un large champ d'application. Pour soutenir la thèse qui a été évoquée, je rappelle que l'interprétation large du droit de communication au public a récemment été confirmée par la Cour de cassation qui, dans un arrêt du 26 septembre 1996, a considéré, d'une part, que l'auteur est protégé dès que l'exécution ou la représentation est publique et audible et, d'autre part, que la protection de l'auteur d'une oeuvre musicale n'est pas subordonnée à la condition que les personnes ayant accès à un lieu public où est diffusée de la musique s'y installent, et ne dépend pas davantage de la localisation de l'appareil de radio, de la nature de son usage ou des intentions de son utilisateur. Cette notion de champ d'application est donc très large dans la loi.

J'en arrive au contrôle des sociétés de gestion des droits par le délégué du ministre de la Justice. Il est exact que l'article 76 de la loi charge le ministre de la Justice de désigner un délégué.

A la suite d'une procédure de sélection qui a débuté le 11 mars 1998, le délégué du ministre de la Justice auprès des sociétés de gestion a été désigné par un arrêté royal du 20 janvier 1999.

Le délégué agira d'initiative ou à la demande du ministre de la Justice ou de tout intéressé. Il aura accès aux livres et aux documents comptables de la société. Le délégué fera rapport de ses démarches et de ses enquêtes au ministre de la Justice.

Un arrêté royal du 7 janvier 1998 fixe le statut de ce délégué.

Afin d'assurer le financement du contrôle des sociétés de gestion des droits, une loi du 20 mai 1997 impose une redevance aux sociétés de gestion.

Quant aux moyens affectés au contrôle des sociétés de gestion des droits, l'arrêté royal précité du 7 janvier 1998 prévoit, d'une part, que deux fonctionnaires de niveau 1 assisteront le délégué du ministre dans sa mission de contrôle et, d'autre part, que le ministre de la Justice mettra à la disposition du délégué du ministre le personnel administratif ainsi que les moyens nécessaires à l'accomplissement de sa mission.

Je pense ainsi, monsieur Detienne, avoir répondu aux questions que vous venez de me poser.

Le président : La parole est à M. Thierry Detienne.

M. Thierry Detienne (ECOLO-AGALEV) : Monsieur le président, monsieur le ministre, je voudrais vous

remercier pour le caractère complet de votre réponse qui reprend les trois points de mon interpellation.

Vous précisez que le ministre de la Justice est informé du tarif mais que, dans l'état actuel de la réglementation, il n'est pas prévu que ce tarif puisse être accessible au public. On devrait toutefois s'orienter vers cette accessibilité. Cela fait partie de la transparence demandée aujourd'hui. L'article auquel j'ai fait allusion en témoigne. De plus, les artistes eux-mêmes ainsi que les organisateurs de manifestations souhaitent qu'il y ait transparence. La publication des tarifs aiderait au meilleur respect de la loi. En effet, bien souvent, des petites organisations hésitent à faire une déclaration spontanée à la SABAM parce qu'elles ne savent pas combien cela va coûter. Je vous engage donc à oeuvrer dans ce sens, par le biais de votre délégué, dans l'intérêt du respect de la loi et dans celui des artistes et des organisateurs de spectacles.

En ce qui concerne l'exécution publique des oeuvres, vous confirmez que la jurisprudence a tendance à élargir l'interprétation de la loi. J'ai cru comprendre que vous partagiez mon appréciation, à savoir que l'élargissement à l'infini du sens donné aux mots "diffusion publique" peut mener à des non-sens. Il serait nécessaire de redéfinir les cas où une oeuvre "audible" d'une manière ou d'une autre dans un lieu public est concernée par cette législation.

Enfin, j'ai entendu avec plaisir qu'un représentant du ministre a enfin été désigné pour le contrôle en application de la loi de 1994. Peut-être la parution de l'article dont je viens de parler et ma demande d'interpellation ont-elles donné le petit coup de pouce final à un processus qui était sans doute en cours depuis un certain temps. Je continue de regretter le temps perdu et j'espère que les pouvoirs publics et le ministre de la Justice vont pouvoir faire avancer les choses dans le sens de l'intérêt général. Le fait qu'un regard extérieur soit porté sur une institution telle que la SABAM, qui avait trop peu l'habitude d'être exposée au public, lui apportera un plus et lui permettra de clarifier des choses dont on ne se rend plus compte lorsqu'on fonctionne en vase clos. J'espère que nous allons pouvoir assister à un progrès en ce sens dès que le délégué aura commencé son travail.

Le président : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Frans Lozie aan de minister van Justitie over "de Belgische reactie op de recente onthullingen over fraude met Europees geld" (nr. 1820)

Question orale de M. Frans Lozie au ministre de la Justice sur "la réaction belge sur les récentes révélations de fraudes commises avec de l'argent européen" (n° 1820)

De voorzitter : De heer Frans Lozie heeft het woord.

De heer Frans Lozie (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, momenteel beleven wij een onfrisse situatie op Europees niveau, waarbij in verdenking gestelde commissarissen vooralsnog hun ambt blijven uitoefenen, terwijl tegen de betrokken ambtenaar die na jarenlange pogingen om de problematiek intern aan te kaarten en op te lossen, disciplinaire maatregelen werden genomen met weddeverlies tot gevolg.

Uiteraard kunnen wij deze situatie niet remediëren, maar de publieke opinie moet er wel mee leven.

Brussel speelt een belangrijke rol in de Europese Unie, niet alleen omdat de zetel van de commissie er is gevestigd, maar ook omdat het de plaats is waar heel wat ambtenaren op een permanente wijze hun activiteiten ontplooiën. Wanneer dergelijke informatie naar buiten komt, kan ik mij, zelfs al wordt er beslist een onderzoek in te stellen op het hoogste niveau, best voorstellen dat de Belgische justitie ook een aantal initiatieven neemt om na te gaan in welke mate ons recht met voeten wordt getreden en er zaken gebeuren die een gerechtelijk onderzoek verantwoorden.

Aangezien het terzake gaat om Europese ambtenaren die een bijzonder statuut hebben - sommigen zijn Europees commissaris en genieten de nodige immuniteitsvoordelen - kan ik begrijpen dat België een bijzonder magistraat of een lid van het college van procureurs-generaal aanduidde om deze aangelegenheid van nabij te volgen, om te coördineren en om na te gaan in hoeverre ons justitieel apparaat aan deze zaak gevolg moet geven.

Mijnheer de minister, welke Belgische magistraat is en was de voorbije tien jaar verantwoordelijk voor de opvolging van mogelijke juridische problemen omtrent Europese ambtenaren of Europese commissarissen? Welk lid van het college van procureurs-generaal houdt zich bezig met zaken omtrent de aanwezigheid van de Europese instellingen in ons land en wie voert het

opsporingsbeleid uit bij mogelijke fraudeproblemen die daaruit kunnen voortvloeien? Misschien kunnen ook de nationale magistraten bij dergelijke dossiers worden betrokken, aangezien het sowieso kan gaan om georganiseerde internationale criminaliteit waarbij gebruik wordt gemaakt van mogelijke fraudemechanismen binnen de Europese Unie.

De voorzitter: De minister heeft het woord.

De heer Van Parys, minister van Justitie: Mijnheer de voorzitter, het parket-generaal van het hof van beroep van Brussel deelde mij mee dat het parket van Brussel werd gevat enerzijds, door het dossier dat ons thans bezighoudt via de klacht van mevrouw Maes op basis waarvan een vooronderzoek is gestart en anderzijds, naar aanleiding van vier andere dossiers in verband met Europese fraude, die reeds door het parket van Brussel werden behandeld.

Het onderzoek wordt gecoördineerd door de financiële sectie van het parket van Brussel. Deze sectie bestaat uit 9 magistraten waarvan 4 fiscale substituten, 5 andere substituten en 7 gespecialiseerde personeelsleden.

Mocht het nodig zijn, dan kunnen de nationaal magistraten de internationale coördinatie verzekeren.

Mijnheer de voorzitter, collega's, op dit ogenblik kan ik geen verdere details bekendmaken omdat ze deel uitmaken van de lopende onderzoeken.

De voorzitter: De heer Frans Lozie heeft het woord.

De heer Frans Lozie (ECOLO-AGALEV): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, betekent dit dat Justitie en de parketten-generaal zich niet bezighouden met de mogelijke gevolgen van de aanwezigheid van Europese instellingen in ons land en eventuele justitiële dossiers die hieruit kunnen volgen maar alleen optreden als een concreet dossier wordt ingediend?

Minister Van Parys: Mijnheer de voorzitter, ik begrijp niet waarom de heer Lozie hieruit deze conclusie trekt.

De heer Frans Lozie (ECOLO-AGALEV): Mijnheer de minister, het is geen conclusie maar een vraag.

Minister Van Parys: Mijnheer Lozie, ik heb u meegedeeld dat de onderzoeken nog niet zijn beëindigd. U zegt dat men er niet mee bezig is.

Ik herhaal de concrete feiten. Op dit ogenblik buigt de financiële sectie van het parket van Brussel zich over de

klacht van mevrouw Maes en 4 andere dossiers. De nationaal magistraten zijn beschikbaar als mocht blijken dat internationale contacten moeten worden gelegd. U leidt uit mijn antwoord af dat het parket zich niet met deze zaak bezig houdt. Dat lijkt me eigenaardig!

De heer Frans Lozie (ECOLO-AGALEV): Mijnheer de minister, ik heb dat niet gezegd. Ik leid uit uw antwoord af dat het parket van Brussel dit dossier onderzoekt.

Minister Van Parys: Neen, deze dossiers.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Interpellation de M. Jacques Simonet au ministre de la Justice sur "l'Exécutif des Musulmans de Belgique" (n° 2206)

Interpellatie van de heer Jacques Simonet tot de minister van Justitie over "de Executieve van de Belgische Islamiëten" (nr. 2206)

Le président: La parole est à M. Jacques Simonet.

M. Jacques Simonet (PRL-FDF): Monsieur le président, ces derniers mois, j'ai déjà eu l'occasion d'interpeller, à plusieurs reprises, le ministre sur un sujet relativement important, à savoir la représentation dans notre pays du culte musulman. C'est un enjeu de taille. De quoi s'agit-il? D'assurer enfin l'exécution effective de la loi du 19 juillet 1974, qui a officiellement reconnu en Belgique le culte islamique.

A mon sens, l'objectif à poursuivre était d'assurer la mise sur pied d'un islam belge, doté d'un organe représentatif du culte islamique qui jouirait d'une véritable légitimité pour dialoguer au nom des musulmans de Belgique avec les autorités belges. Il s'agissait - et il s'agit toujours - de donner une voix autorisée à cet islam belge, d'ôter en quelque sorte le bâillon qui empêche, aujourd'hui, la plupart des musulmans de notre pays d'exprimer leur volonté de modération pour les matières musulmanes, tous ces fidèles de confession islamique désireux de pratiquer leur religion en plein accord avec les principes démocratiques qui fondent la société belge et les valeurs de notre Etat de droit.

Je crains qu'en sa qualité de ministre des Cultes, le ministre de la Justice soit en voie d'échouer dans un processus,

qui aurait dû aboutir à l'instauration de relations stables et équilibrées entre les pouvoirs publics belges et la représentation de l'islam en Belgique.

Eu égard au débat qui s'est déroulé en commission à la mi-décembre, où en sommes-nous de l'installation du fameux organe chef de culte?

L'assemblée constituante des 68 personnes, c'est-à-dire les 50 élus et les 18 membres cooptés, est-elle opérationnelle?

A plusieurs reprises, j'ai interrogé le ministre sur la légalité du processus en cours. J'avais indiqué que le processus actuel de mise sur pied de l'organe chef de culte me paraissait être entaché d'illégalité, puisque le Conseil d'Etat avait fait remarquer à l'un de ses prédécesseurs, à l'occasion de l'examen d'un avant-projet d'arrêté royal, que toute installation d'une telle instance devait, au préalable, être précédée d'une modification formelle de la loi du 4 mars 1870 sur le temporel des cultes, telle que cette loi a été élargie en juillet 1974 pour le culte musulman.

Pendant des mois, monsieur le ministre, vous avez semblé pratiquer à cet égard la politique de l'autruche, face à cette absence d'encadrement légal du processus actuel et finalement, vous avez consenti en décembre dernier à reconnaître que la loi devait être modifiée. Vous nous avez annoncé qu'un avant-projet de loi modifiant l'article 19bis de la loi du 4 mars 1870 avait été déposé au parlement.

Où en est-on du cheminement législatif de ce projet de loi, puisque - je le répète - aussi longtemps que ce texte n'a pas été voté par le parlement, le processus actuel me semble entaché d'illégalité, ce que vous avez, par ailleurs, reconnu?

On a pu lire dans la presse de ces derniers jours que la Sûreté de l'Etat s'attelait, dorénavant, au *screening* ou au criblage d'une quarantaine de membres de l'assemblée constituante, issue des élections du 13 décembre dernier.

Je tiens à vous rappeler que cette intervention de la Sûreté de l'Etat est à nos yeux tardive et je persiste à penser, à la lecture notamment de la liste des élus du 13 décembre 1998, que le triage préalable des élus aurait dû s'opérer non pas uniquement à l'égard des 40 candidats aujourd'hui "screenés" par la Sûreté mais à l'égard de tous les candidats - il y en avait un peu plus de 200 - inscrits à l'élection du 13 décembre dernier.

Le ministre peut-il confirmer cette information concernant un screening de la Sûreté de l'Etat ? Pourquoi le limiter à quarante personnes si les chiffres mentionnés par la presse sont exacts ? Qui a décidé de l'identité des personnes en faisant l'objet ? Sur base de quels critères fut-il décidé du choix des élus devant faire l'objet de ce criblage de la part de la Sûreté de l'Etat ?

En outre, au mois de décembre, vous m'aviez annoncé que le screening serait effectué par l'ensemble des services de police, dont le parquet, et non seulement par la Sûreté de l'Etat. Qu'en est-il désormais de l'intervention éventuelle du parquet : en effet, il est question à ce jour de l'intervention de la seule Sûreté de l'Etat.

Indépendamment de ce qui avait été annoncé quant à ce screening, relativement tardif à nos yeux et visant à s'assurer de l'indépendance des 17 membres du futur organe chef de culte par rapport à des réseaux fondamentalistes musulmans, quelles mesures comptez-vous prendre vis-à-vis de certains membres de l'assemblée élue le 13 décembre dernier, qui y siègent aujourd'hui en violation des règles annoncées lors de l'amorce du processus électoral ? J'entends par là des élus ou des membres cooptés qui, d'après mes informations, ne rempliraient pas les conditions de diplôme, de connaissances linguistiques minimales ou qui dépendraient d'une mission diplomatique étrangère, comme c'est le cas pour au moins un des membres de l'assemblée, alors que cette situation avait été formellement exclue dès le départ.

J'espère d'ailleurs que vous reconnaîtrez que la présence de ces membres au sein de l'assemblée élue ou au rang des cooptés par l'Exécutif actuel entache d'emblée la régularité de la composition de l'assemblée des musulmans belges. Quelles sont vos intentions à l'égard des personnes siégeant sans posséder les connaissances linguistiques requises ou en entretenant des liens avec des missions diplomatiques étrangères ?

Troisième volet de mon interpellation : même le directeur du Centre pour l'égalité des chances reconnaît qu'il fait peu de doutes que le screening engagé par la Sûreté de l'Etat mettra en lumière des liens entretenus par certains élus à l'égard de divers milieux fondamentalistes musulmans, qu'il s'agisse des Frères musulmans, de réseaux proches des milieux islamistes algériens ou qu'il s'agisse du Milli Gorus turc.

Selon vous, quand cette opération de screening pourra-t-elle être considérée comme achevée ?

C'est une question de sûreté publique mais aussi une question délicate sur le plan politique : comment comptez-vous procéder, en tant que ministre de la Justice, pour interdire - comme c'est votre intention selon les déclarations de votre cabinet - à ces élus convaincus de liens directs avec les réseaux fondamentalistes de siéger parmi les 17 membres de l'organe chef de culte proprement dit ? Il faut se rendre compte que ces élus peuvent aujourd'hui se prévaloir d'une légitimité démocratique parfois importante puisque certains ont recueilli 1000, 1200 ou 1400 voix lors du scrutin du 13 décembre dernier. Ne risquez-vous, à défaut d'avoir opéré ce filtrage avant l'élection, d'attiser une certaine tension au sein de la communauté musulmane par des mesures de récusation que vous prendriez *in fine* à l'égard de candidats ou d'élus populaires ?

Enfin, mon dernier élément, monsieur le président. Je me suis efforcé de poser des questions précises et j'espère que les réponses le seront également.

Même si le ministre devait s'avérer capable d'éviter que des élus, pourtant ouvertement liés à des réseaux hostiles à l'Etat de droit et à la société démocratique belge, ne soient demain les interlocuteurs officiels des pouvoirs publics belges pour toutes les questions relatives à la représentation des Musulmans de Belgique, comment allez-vous pouvoir éviter que les 17 membres de l'organe chef de culte ne soient, demain, les obligés - je n'ose utiliser le terme "otages" - de l'assemblée des 68 s'il s'avérait que, comme je le redoute, cette assemblée est composée pour une très forte minorité - et je suis prudent - de membres noyautés par les milieux intégristes ? Comment pensez-vous pouvoir éviter que les milieux extrémistes ou en tout cas un certain nombre de personnes proches des milieux intégristes religieux ne fassent, demain, la loi dans des matières fondamentales comme la désignation des imams et des conseillers religieux musulmans ou le choix des professeurs de religion islamique. Vous savez comme moi que le problème risque de se poser, soit pour votre successeur à la tête du département de la Justice, soit pour d'autres ministres, je pense notamment aux ministres de l'Enseignement dans les différents gouvernements communautaires.

Nous avons intérêt - et j'espère que votre réponse ira en ce sens - à assurer la mise sur pied d'un organe chef de culte irréprochable dans sa composition démocratique et qui soit véritablement de nature à instaurer, demain, - ce qui

nous a fait défaut durant ces dernières années - une ère de relations stables, équilibrées entre une représentation d'un l'Islam belge moderniste et les pouvoirs publics de notre pays.

Voilà, monsieur le président, les quelques questions que je souhaitais poser au ministre de la Justice.

Le président : La parole est au ministre.

M. Van Parys, ministre de la Justice : Monsieur le président, chers collègues, il s'agit d'une matière extrêmement importante. Mais, selon moi, elle ne pose actuellement aucun problème.

En ce qui concerne la légalité, vous savez, monsieur Simonet, que le projet de loi modifiant l'article 19bis de la loi du 14 mars 1870 sur le temporel des cultes a été voté en commission de la Justice de la Chambre. Donc, dès que ce projet de loi aura été voté en séance plénière, l'organe représentatif pourra être reconnu. Mais, ce n'est pas encore le cas. Il n'existe aucun problème d'ordre légistique ou en matière de légitimité de ces élections.

J'en viens aux autres questions que vous m'avez posées.

Vous savez que dans son rapport relatif aux modalités de sélection, l'exécutif des musulmans de Belgique prévoit que les candidatures de l'organe représentatif me seront soumises afin que je puisse émettre d'éventuelles objections ayant trait au respect de la Constitution, des lois, et des institutions belges.

De plus, cette condition explicite a été reconnue par tous les candidats aux élections qui ont pris l'engagement formel de la respecter.

Pour éviter tout problème, le président de l'exécutif a demandé un *screening* d'une quarantaine de candidats élus.

Il a pris cette initiative pour pouvoir présenter au ministre 17 candidats tout à fait irréprochables.

Dès que je serai en possession des candidatures à l'organe représentatif, dès que les 17 candidats seront connus et qu'ils m'auront été présentés, je demanderai à tous les services compétents, aussi bien au parquet qu'à la sûreté de l'Etat, de me transmettre les informations utiles à leur sujet. Il est nécessaire d'exclure toute erreur sur ce plan. En effet, des personnes qui seraient liées à des milieux intégristes ne peuvent pas siéger dans un organe représentatif. Tout le monde est d'accord à ce sujet. Et c'est à ce niveau que je formule quelques objections quant au contenu de votre interpellation. Celle-ci donne l'impression que

l'exécutif aurait certaines intentions sur ce plan-là. Or, ce n'est pas du tout le cas. Il a été reconnu au ministre la possibilité d'émettre des objections. Les candidats ont explicitement souscrit ce droit au ministre. Le président de l'exécutif a déjà proposé un "screening". En ce qui me concerne, dès que j'aurai eu l'occasion de prendre connaissance du nom des 17 candidats, je prendrai mes responsabilités, avec l'accord de l'exécutif. Il n'y a pas de doute à avoir à ce sujet.

L'organisation des élections a été acceptée sur base de la proposition de l'exécutif des musulmans de Belgique lui-même. L'exécutif a donc également émis la possibilité d'un refus de la part du ministre de la Justice. Si vous recherchez la base légale permettant au ministre de la Justice de refuser certains candidats, c'est là qu'elle se trouve : dans la volonté émise par l'exécutif des musulmans. Cela est explicitement prévu dans la proposition de l'exécutif des musulmans.

M. Jacques Simonet (PRL-FDF) : C'est une base légale, cela ?

Le président : Monsieur Simonet, s'il vous plaît, veuillez laisser poursuivre monsieur le ministre.

M. Van Parys, ministre : Il est tout à fait clair que le rapport sur les modalités de sélection le prévoit et les intéressés en avaient eux-même fait la proposition. De plus, dans le cadre constitutionnel et légal, il appartient au Roi de reconnaître l'organe représentatif en toute souveraineté, et en appréciation de tous les éléments du dossier. Si l'on constatait que certaines personnes avaient des liens avec les milieux intégristes, le Roi aurait la possibilité de refuser la représentativité de l'organe en question. Mais j'affirme que, pour l'instant, je n'ai aucune raison de douter des intentions de l'exécutif qui collabore de façon excellente pour aboutir au fonctionnement le meilleur de cette nouvelle institution.

Il est primordial que les représentants du culte musulman au sein de l'organe fassent preuve d'un respect sans faille de la démocratie et des lois en vigueur dans notre Etat de droit. Il est évident que dans le cas où des actes portant atteinte aux droits et libertés fondamentaux des individus et à l'ordre public seraient commis, l'arsenal existant de lois et arrêtés permet d'intervenir. Il n'y a pas de doute à avoir à ce sujet. Il n'y a donc pas de raison d'être inquiet actuellement. Tous les instruments nécessaires sont là pour garantir la représentativité.

Je veillerai à ce que tout se fasse en parfaite légalité, selon la procédure prévue par les accords qui ont été signés avec l'exécutif des Musulmans. Les candidats à ces élections avaient d'ailleurs marqué leur consentement aux conditions qui avaient été émises, notamment le *screening*.

Le président : La parole est à M. Jacques Simonet.

M. Jacques Simonet (PRL-FDF) : Monsieur le président, je remercie le ministre de sa réponse. Je constate qu'il est plus confiant que moi quant à la réelle représentativité et au réel caractère démocratique du futur organe chef de culte.

J'avais posé au ministre une question complémentaire concernant des candidats qui auraient été élus ou cooptés sans répondre aux conditions émises à l'élection par l'exécutif actuel. Je veux parler de l'absence de connaissance d'une des deux langues nationales ou du lien avec une mission diplomatique étrangère. J'aimerais recevoir une réponse de sa part à ce sujet.

Quant à la base légale, on ne peut pas considérer que le rapport de l'exécutif des Musulmans de novembre 1997, qui a ensuite été repris à son compte par le Centre pour l'égalité des chances et qui a également fait l'objet de l'arrêté royal publié durant l'été 1998 au Moniteur belge, constitue une base légale. La seule base légale qui puisse exister à la mise sur pied d'un organe chef de culte, c'est une modification explicite de l'article 19bis de la loi du 4 mars 1870.

M. Van Parys, ministre : Comme je vous l'ai dit, le projet de loi, portant sur la représentativité de l'organe chef de culte, a été voté par la commission de la Justice.

Par ailleurs, le rapport prévoit aussi la possibilité pour le ministre de la Justice d'émettre des objections quant à l'élection de l'organe chef de culte.

M. Jacques Simonet (PRL-FDF) : Mais cela ne constitue pas une base légale, monsieur le ministre.

M. Van Parys, ministre : En outre, monsieur Simonet, le fait que les candidats aient tous marqué leur consentement sur les modalités prévues constitue une base légale évidente.

Aucun problème ne se pose donc à mon avis. Vous essayez de susciter des doutes à propos de ces élections. Mais vous avez tort car elles ont beaucoup d'importance pour notre pays.

M. Jacques Simonet (PRL-FDF) : Monsieur le ministre, vous qui êtes juriste, vous ne pouvez pas considérer

que la base légale réside dans un rapport remis par l'exécutif des Musulmans de Belgique qui, avant l'arrêté royal de 1996, était considéré comme illégal par le gouvernement. Un rapport établi par une institution privée et le consentement consensuel de candidats à une élection organisée sur une base privée ne peuvent tout de même pas servir de base légale au processus électif actuel. Vous ne pouvez prétendre que l'encadrement prévu au processus électoral se fonde sur la loi.

Je souhaiterais encore poser deux questions au ministre, monsieur le président.

Tout d'abord, vous nous avez dit, monsieur le ministre, que M. Beyens, président de l'actuel exécutif, allait demander le *screening* d'une quarantaine de candidats à la Sûreté de l'Etat et que vous vous réserviez le droit de faire de même auprès de la sûreté et des parquets pour les 17 futurs candidats à l'organe chef de culte. Dois-je en déduire que c'est M. Beyens lui-même - motu proprio - qui a saisi la Sûreté de l'Etat ou, comme je l'espère, le ministre de la Justice a-t-il servi d'intermédiaire entre l'exécutif et la Sûreté de l'Etat ?

Ensuite, je vous disais tout à l'heure que, dans ce dossier, vous jouiez avec le feu. Après avoir entendu votre réponse, j'en suis convaincu. En effet, vous nous avez dit que l'organe chef de culte ne serait installé qu'après le vote, dans les deux chambres, du projet de loi modifiant l'article 19bis de la loi du 4 mars 1870. Dès lors, que se passera-t-il si demain le Sénat venait à évoquer le texte voté par la Chambre des Représentants et que ce projet soit frappé de caducité du fait que les chambres seraient dissoutes ? Cela signifie que vous prenez le risque, à l'égard de la communauté musulmane, de ne pas pouvoir installer l'organe chef de culte avant plusieurs mois.

J'aimerais entendre votre point de vue sur ces deux questions, monsieur le ministre.

M. Van Parys, ministre : Je vous répète que les candidats ont marqué leur accord quant au fait que le ministre de la Justice puisse émettre des objections au sujet de la création de l'organe chef de culte.

Deuxièmement, je répète que le projet de loi a été adopté par la commission de la Justice de la Chambre. Donc, dans un laps de temps assez court, la Chambre se prononcera en séance plénière. Je suis confiant quant au résultat du vote en séance plénière. S'il y a des raisons d'évoquer, le Sénat pourra le faire. Mais tout cela peut se dérouler dans des délais raisonnables.

Ceci dit, il est vrai qu'aussi longtemps que le projet n'a pas été adopté, il est impossible de reconnaître l'organe représentatif. Mais, je le répète, il n'y a pas de problème puisque cela peut avoir lieu à bref délai.

Troisièmement, les candidats étaient tous d'accord en ce qui concerne le *screening*. Le président de l'exécutif lui-même a demandé au ministre de la Justice de faire procéder à celui-ci par la sûreté de l'Etat. Il n'a évidemment pas pris contact directement avec la sûreté de l'Etat. Mais il a agi avec beaucoup de sagesse, surtout au vu des rumeurs existantes, qui furent notamment provoquées par vos interpellations.

Il revient alors à l'exécutif de prendre ses responsabilités. Celui-ci me proposera prochainement 17 candidats. A ce moment-là, j'aurai la possibilité, comme prévu et explicitement accepté par les candidats eux-mêmes, de charger la sûreté de l'Etat et les autres services compétents - le parquet ou le parquet général - d'une enquête.

Je répète qu'il est exclu pour moi qu'un organe représentatif soit composé de personnes qui ont des liens avec les milieux intégristes. Le président de l'exécutif et l'exécutif tout entier sont tout à fait d'accord avec moi sur ce point.

Il n'y a donc pas de raisons d'avoir des doutes ou des craintes sur ce point. Nous devons avoir confiance en l'exécutif, tout comme nous avons confiance dans les organes qui procéderont au *screening*.

Le **président** : La parole est à M. Jacques Simonet.

M. Jacques Simonet (PRL-FDF) : Monsieur le président, comme le ministre m'y a invité, je le réinterpellerai dans le futur.

Le **président** : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van mevrouw Anne Van Haesendonck aan de minister van Justitie over "de houding van de Justitie ten aanzien van een verschijnsel als scarificatie" (nr. 1827)

Question orale de Mme Anne Van Haesendonck au ministre de la Justice sur "l'attitude de la Justice face au phénomène de la scarification" (n° 1827)

De **voorzitter** : Mevrouw Anne Van Haesendonck heeft het woord.

Mevrouw Anne Van Haesendonck (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, scarificatie is een vorm van littekentatoeage met oorsprong in Afrika. In landen als Benin komen dergelijke praktijken frequent voor. Het verschijnsel waaide over naar Europa en naar ik verneem wordt deze praktijk geregeld in Groot-Brittannië toegepast. Recent werd mijn aandacht hierop gevestigd door een artikel in het jeugdmagazine van een Vlaamse krant : daarin werd melding gemaakt van het verschijnsel en van het feit dat dit ook in Vlaanderen, in België voorkwam.

Door consultatie van Internet en na een aantal telefoontjes heb ik hierover meer duidelijkheid gekregen. Inderdaad kan men in België op verscheidene adressen terecht voor deze vorm van littekentatoeage. Het gaat dan over het aanbrengen van inkepingen in de huid met een scalpel of andere gebruiksvoorwerpen, waarna dan bepaalde poeders of stoffen worden ingebracht met als doel een blijvend litteken te houden. De term wordt ook vaak gebruikt voor het brandmerken of het gebruiken van brandstempels op de menselijke huid.

- Voorzitter : de heer du Bus de Warnaffe

In België kan men daarvoor dus blijkbaar op verschillende plaatsen terecht. Inzake de manier waarop en de resultaten ervan, heeft de *Belgian Body Art Association* mij verteld dat er in België eigenlijk niemand de techniek ten volle beheerst, maar dat frequent de vraag naar deze vorm van tatoeage wordt gesteld en ook wordt uitgevoerd. Blijkbaar is men na *piercing* op zoek naar nieuwe kicks en is dit er een van. Voorts heeft men mij ook verteld dat deze tatoeages vaak worden aangebracht op de bovenarm die achteraf dan wordt blootgesteld aan de zon, wat vaak leidt tot jeuk, zware irritatie enzovoort.

In de rand van deze vraag werd mij duidelijk dat veel van deze tatoeageondernemingen in België wellicht niet helemaal voldoen aan hygiënische normen en dat controle hierop bijna onbestaande is, waardoor men geregeld wordt geconfronteerd met klachten over ziekten, infecties, irritaties enzovoort.

Ik heb niet meer kunnen onderzoeken of er een Europese richtlijn op stapel staat, zoals men mij vertelde. Deze richtlijn zou een aantal criteria bepalen waaraan tatoeage-ondernemingen dienen te voldoen.

Mijnheer de minister, mijn vragen zijn vrij algemeen. Bent u op de hoogte van dergelijke praktijken ? Weet u of deze praktijken worden vervolgd door de parketten ? Kan men niet zeggen dat het

hanteren van een scalpel door iemand anders dan een arts, het onwettig uitoefenen van de geneeskunde is ? Is er hier in feite geen sprake van overtreding van artikel 398 van het Strafwetboek, behelzende het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen ? Ik weet dat voor gewone tatoeages en *piercings* België opteert voor een gedoogbeleid. Zal dat ook gelden voor deze nieuwe technieken of zult u hierin optreden ? Hier bevindt men zich immers steeds op het evenwichtspunt tussen persoonlijke vrijheid en maatschappelijke aanvaardbaarheid, of nog tussen tolerantie en verdere clandestiniteit. Dit is geen gemakkelijk onderwerp, maar het treft mij dat dergelijke praktijken in Vlaanderen mogelijk zijn.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

De heer Van Parys, minister van Justitie : Mijnheer de voorzitter, mijn antwoord ligt eigenlijk in de lijn van het laatste deel van de vraag van mevrouw Van Haesendonck. Het gaat hier over een verschijnsel dat zich situeert in de sfeer van het privé-leven en de keuzes die personen maken. Bovendien gebeuren dergelijke zaken met de toestemming van de betrokkenen. Uit een navraag bij de parketten en parketten-generaal blijkt dat er tot nu toe geen klachten werden ingediend.

Op de vraag of dergelijke handelingen eventueel kunnen worden beschouwd als het onwettig uitoefenen van de geneeskunst moet ik ontkennend antwoorden. Volgens het koninklijk besluit nummer 78 dat de uitoefening van de geneeskunst regelt, moet het gaan om, ik citeer : "... gewoonlijke handelingen die tot doel hebben het onderzoeken van de gezondheidstoestand, het opsporen van ziekten, het stellen van een diagnose, het instellen of uitvoeren van een fysische of psychische, vermeende of werkelijke pathologische toestand." Na analyse van deze bepalingen blijkt dat het hier niet gaat om het onwettig uitoefenen van de geneeskunst.

Kan het dan eventueel vallen onder de toepassingsvoorwaarden van artikel 398 van het Wetboek van Strafrecht, de opzettelijke slagen en verwondingen ? In principe wel omdat daarvoor geen toestemming moet worden gegeven. Met andere woorden, de toestemming van het slachtoffer neemt de strafbaarheid van het misdrijf niet weg. U moet uiteraard goed beseffen dat bij het behandelen van een dergelijke klacht men moet nagaan wat de opportuniteit van een eventuele vervolging is.

De parketten zullen er dikwijls vanuit gaan dat de toestemming werd gegeven en dat men dan het maatschappelijke nadeel moet worden afgewogen. Een vervolging is dan ook niet vanzelfsprekend. In theorie is artikel 398 van het Wetboek van Strafrecht toepasbaar.

Tot daar mijn antwoord dat inderdaad op de wip zit tussen het respect voor het privé-leven en de risico's die aan dergelijke handelingen zijn verbonden.

De **voorzitter** : Mevrouw Anne Van Haesendonck heeft het woord.

Mevrouw **Anne Van Haesendonck** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord.

Ik had een dergelijk antwoord eigenlijk verwacht. Toch wens ik mijn bezorgdheid uit te drukken over dit verschijnsel. Ook al wordt er toestemming verleend, dan nog maak ik mij zorgen om personen die levenslang de sporen zullen dragen van een kick. Ik vraag me af of wij hierin als maatschappij geen verantwoordelijkheid moeten dragen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Lode Vanoost aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de organisatie van een conferentie door Interpol in Myanmar (Birma)" (nr. 1846)

Question orale de M. Lode Vanoost au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'organisation d'une conférence par Interpol à Myanmar (Birmanie)" (n° 1846)

De **voorzitter** : De heer Lode Vanoost heeft het woord.

De heer **Lode Vanoost** (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, talrijk aanwezige collega's, ik zou u even willen wijzen op een probleem.

Vorige week werd in de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen een resolutie over Birma besproken en goedgekeurd. Alvorens verder te gaan met mijn eigenlijke vragen zal ik enkele alinea's uit deze resolutie citeren : "Myanmar is een belangrijke producent van opium en heroïne. Het land is goed voor ongeveer 60% van de wereldproductie. Een productie die de jongste tien jaar overigens spectaculair is toegenomen. De militaire regering onderneemt geen acties om de productie en handel

in verdovende middelen tegen te gaan. De zogenaamde drugsbaronnen worden integendeel aangemoedigd hun opbrengsten in eigen land te investeren. Voor de militaire regering betekent het drugsgeld een zeer belangrijke bron van inkomsten."

Overigens, dit voorstel van resolutie, waarbij Agalev zich net als vele andere partijen heeft aangesloten, werd opgesteld door uw CVP-partijgenoot, Suzette Verhoeven.

In punt L lees ik bovendien : "Overwegende dat Myanmar een belangrijke opium- en heroïneproducent is en dat er sterke banden bestaan tussen de militaire junta en de drugsbaronnen..."

Ik kom nu tot de kern van mijn betoog. Volgens een brief van 16 november 1998 van het algemeen secretariaat van Interpol te Lyon in Frankrijk zal Interpol haar vierde internationale heroïneconferentie van 23 tot 26 februari 1999 houden in Yangon, het vroegere Rangoon, de hoofdstad van Myanmar. Dit gebeurt - ik citeer - "in close cooperation with the government of the union of Myanmar". De hoofdbedoeling van deze conferentie is - ik citeer nogmaals - : "creating better coordination in the regional and international drug control effort". Tijdens deze conferentie is er onder andere voorzien in - ik citeer een laatste keer - : "the possibility of an organized visit to the opium fields". Stel u voor ! De organisatie ter plaatse is in handen van de Myanmar Police Force Headquarters.

Zowel België als de Europese Unie zijn voorstander van harde maatregelen tegen het regime in Birma, onder meer omwille van de verwevenheid van de militaire en politieke autoriteiten met de drugshandel. Verschillende NGO's gaan zelfs nog een stap verder in hun analyse en beweren dat de Birmaanse drugshandel volledig door het leger en de politie wordt gecontroleerd. De opbrengsten uit die handel maken bovendien een belangrijk deel uit van de financiële middelen die het regime ter beschikking heeft om zich in stand te houden.

Het lijkt dan ook ongeloofwaardig dat een internationale organisatie die beweert tegen de drugshandel te strijden, een conferentie organiseert onder de auspiciën van een regime dat zelf van drugshandel wordt beschuldigd. De deelnemers zullen zelfs - herinner u mijn citaat - opiumvelden kunnen bezoeken !

Mijnheer de minister, u hebt reeds mijn vragen ontvangen. Ik herhaal ze even. Geeft u Belgische politieambtenaren toestemming om aan deze conferentie deel te nemen ? Hebt u zich al uitgesproken over de opportuniteit van deze conferentie ? Zo ja, in welke zin ? Heeft de Europese Ministerraad van de ministers van Justitie dit punt besproken en hebt u uw mening aan Interpol meegedeeld ? Deelt u mijn mening dat het feit dat Interpol zulke initiatieven neemt, aanleiding moet zijn voor een kritische analyse van de werking van dit orgaan ? Houdt de Belgische politie er in haar strijd tegen de drugshandel, waar ik volledig achter sta, rekening mee dat regimes zoals Turkije, Mexico, Colombia, Indonesië en Birma, zelf via hun militair en/of politieel apparaat in mindere of meerdere mate verweven zijn met de drugshandel ? Dat is belangrijk, omdat dit de informatie van die politiediensten in een bepaalde context plaatst.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

De heer **Van Parys**, minister van Justitie : Mijnheer de voorzitter, dit probleem ligt gevoelig. De meeste vergaderingen van Interpol gaan door in Lyon en daaraan nemen zeer zelden drugsproducerende landen deel.

Bij Interpol is men de mening toegedaan dat men, om die landen bij de strijd tegen drugs te betrekken, af en toe activiteiten aldaar moet organiseren. Zo is een technische vergadering over cocaïne doorgedaan in Colombia. Door ter plekke aanwezig te zijn, kan men, volgens Interpol, de landen mee op de kar van de drugsbestrijding krijgen.

Deze filosofie geldt ook voor de bijeenkomst in Birma. Als de bijeenkomst elders plaatsvindt, komen dergelijke landen niet opdagen. Als ze daar wel plaatsvindt, kunnen we op de problematiek trachten impact te krijgen.

Het is van belang dat onze politiediensten, met name de gespecialiseerde vertegenwoordigers van onder meer het CBO en eventueel de betrokken nationaal magistraat, op een dergelijke bijeenkomst aanwezig zijn. De vraag naar de politieke opportuniteit rijst echter ook. Het is duidelijk dat we ons zeer kritisch moeten opstellen tegenover het beleid in Birma. Verscheidene landen van de Europese Unie zijn het daarmee eens. De Europese Unie moet dan ook een gemeenschappelijke houding aannemen, die is gebaseerd op de standpunten van de lidstaten tegenover de stand van zaken in Birma. We moeten overleggen met Binnen- en Buitenlandse Zaken en met de lidstaten

van de Europese Unie om na te gaan of een gemeenschappelijke houding kan worden aangenomen. Dit is volgens mij de beste manier van werken.

Enerzijds, is het dus duidelijk dat er ernstige politieke redenen zijn om te twijfelen aan de opportuniteit van deze bijeenkomst, maar anderzijds, verdedigt Interpol dat we zo meer impact op de situatie kunnen krijgen. Het is evident dat ik gevoelig ben voor uw argumentatie en voor de resolutie die hier werd goedgekeurd. We moeten hierover van gedachten wisselen met de Europese lidstaten om te zien of we niet tot een gemeenschappelijk standpunt kunnen komen. Dat zou ons veel sterker maken dan een individueel optreden.

De voorzitter : De heer Lode Vanoost heeft het woord.

De heer **Lode Vanoost** (ECOLOGALEV): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, uw redenering om

dergelijke landen op een of andere manier toch proberen te betrekken bij de internationale strijd tegen de drugshandel, is te verdedigen. De voor- en nadelen moeten worden afgewogen.

In het geval van Birma wijs ik erop dat de nadelen de voordelen overschaduwden. Er is niet alleen de recente stellingname in onze commissie, maar ook de stellingname van de Europese Unie. In Colombia is de situatie erg, maar Birma werd door de Verenigde Naties aangewezen als het land met het meest repressieve regime ter wereld. Het wordt als enige land nog beschuldigd van slavernij en gedwongen arbeid op grote schaal. Bovendien staat het vast dat een groot deel van de infrastructuur wordt gefinancierd met geld uit inkomsten van de drugshandel. In Colombia, Turkije en Mexico vechten inderdaad belangrijke delen

van het staatsapparaat tegen deze wantoestanden, maar in Birma is er sprake van een complete structurele verwevenheid van het regime met de drugshandel.

Mijnheer de minister, u pleit voor een gemeenschappelijk Europees standpunt, maar spreekt zich niet uit over de richting van dit standpunt. Ik pleit voor het niet-deelnemen aan dit congres. Ik vraag zelfs dat onze delegatie in Interpol ervoor zou ijveren dat deze conferentie in Birma niet doorgaat.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.25 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 16.25 heures.*